

Rafaela Friess: Husova československá bohoslovecká fakulta v Praze 1950-1990, Magisterská práce, Praha UK HTF 2006, 76 stran, počítačový otisk.

Posudek vypracoval ThDr.Jaroslav Hrdlička

Dějinám Husovy československé bohoslovecké fakulty dosud nebyla věnována badatelská pozornost, již by si toto téma zasloužilo. Úsilí autorky práce je možno vidět jako záslužné. I když se nemohla věnovat zpracování prvotních pramenů v ÚAM CČSH, AUK a dalších archívech, její text dokázal zahrnout značnou část druhotné pramenné literatury.

Posuzovaná práce je rozčleněna do dvou základních částí. První (Stručné dějiny bohosloveckého vzdělávání v CČS(H) v letech 1920-1959) se věnuje problematice vzdělání a CČS(H) velmi široce. Všímá si počátků snah o vzdělání duchovenstva CČS(H) v době tzv.pravoslavné krize. Mapuje názory dr.K.Farského na vzdělání bohoslovců i jejich studium na HEČFB. Poměrně podrobně autorka práce zachytila vznik a působení Vysoké školy bohovědné CČS(H) v letech 1932-34 i následný návrat bohoslovců CČS(H) zpět na starou Husovu fakultu. Kladně hodnotím snahu autorky práce zachytit i výchovu a vzdělávání bohoslovců CČS(H) v době Protektorátu. První část práce je završena oddílem o práci obnovené Husovy fakulty od roku 1945 a naznačením problematiky kazatelského vzdělávání v CČS(H).

Skutečným jádrem práce je její druhá část Dějiny Husovy československé bohoslovecké fakulty 1950-1990. R.Friessová vyšla z textu právních norem vedoucích ke vzniku nové fakulty. Pozornost věnovala uspořádání fakulty, řadě teologických osobností, jež stály u jejího zrodu, počtům studentů, organizaci studia, uspořádání bohosloveckého internátu i knihovny.

Autorka pracovala s klasickou prací vynikajícího německého historika Rudolfa Urbana o dějinách CČS(H). Stěžejní pro její text byly studie M.Salajky, Z.Kučery a M.Kaňáka k tématu. Na základě prostudované literatury se snaží R.Friessová i samostatně hodnotit řadu jevů zápasu CČS(H) o vlastní fakultu a posléze i teologického a správního fakultního života. Někde jsou její hodnocení cenná a je zřejmé, že se opírají o dialog s pamětníky. Například v oddíle o vzdělání kazatelů církve, vývoji počtu studentů, otázce vojenských kateder apod.

Závěr: Autorka práce prokázala v podstatě věcně význam existence Husovy fakulty pro pohyb teologického myšlení i vývoj CČS(H). Je si vědoma, že bez prvotních pramenů určité skutečnosti nelze zcela průkazně zachytit. Její práci pokládám v dané situaci za uměřenou. Doporučuji práci k přijetí a hodnotím ji jako velmi dobrou(2).

10.května 2006

